

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Unabhängige Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Oostenrijk) op 25 augustus 2008 — Michael Neukirchinger/Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen

(Zaak C-382/08)

(2008/C 285/42)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Michael Neukirchinger

Verwerende partij: Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de artikelen 49 en volgende van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale norm volgens welke van een in een andere lidstaat gevestigde persoon die beschikt over een volgens het recht van deze lidstaat verleende vergunning voor het uitvoeren van commerciële luchtballonvaarten [in Duitsland], wordt geëist dat hij voor het uitvoeren van luchtballonvaarten in Oostenrijk zijn zetel of woonplaats in Oostenrijk heeft [§ 106 Luftfahrtgesetz (BGBl. nr. 253/1957, laatstelijk gewijzigd bij BGBl. I nr. 83/2008)]?
- 2) Moeten de artikelen 49 en volgende van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale norm volgens welke een in een andere lidstaat gevestigde en volgens het recht van deze lidstaat erkende houder van een vergunning voor het uitvoeren van commerciële luchtballonvaarten, voor het uitvoeren van luchtballonvaarten in een andere lidstaat een andere vergunning moet aanvragen, met dien verstande dat de voor deze vergunning gestelde keuringsvereisten in wezen inhoudelijk gelijk zijn aan die van de hem reeds in zijn land van oorsprong verleende vergunning, doch dat als bijkomende voorwaarde wordt opgelegd dat de aanvrager van de vergunning zijn zetel of woonplaats in het binnenland (in casu Oostenrijk) heeft?
- 3) Zijn de bepalingen van § 102 junctis §§ 104 en 106 Luftfahrtgesetz in strijd met artikel 49 EG, indien een in Duitsland gevestigde vergunninghouder in Oostenrijk administratiefstrafrechtelijk wordt vervolgd wegens de uitoefening van de activiteit waarvoor hem een vergunning is verleend, en hem daardoor de toegang tot de markt wordt belemmerd, gelet op het feit dat het volgens § 106, lid 1, Luftfahrtgesetz niet mogelijk is een dergelijke vergunning en een bedrijfsvergunning te verkrijgen zonder een afzonderlijke vestiging op te richten en/of een woonplaats te vestigen en zonder dat een reeds in Duitsland geregistreerde warmeluchtballon opnieuw in Oostenrijk wordt geregistreerd?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg (Duitsland) op 1 september 2008 — Brita GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Zaak C-386/08)

(2008/C 285/43)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Brita GmbH

Verwerende partij: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Prejudiciële vragen

- 1) Moet aan de importeur van uit de Westelijke Jordaanoever afkomstige goederen de gevraagde preferentiële behandeling, gelet op het feit dat voor goederen die afkomstig zijn uit het grondgebied van de Staat Israël c.q. uit de Westelijke Jordaanoever in de preferentiële behandeling wordt voorzien in twee in aanmerking komende verdragen — namelijk de Euro-Mediterrane overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Staat Israël, anderzijds (EMO) van 20 november 1995 ⁽¹⁾, en de Euro-Mediterrane Interim-associatieovereenkomst voor handel en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap, enerzijds, en de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie (PLO) ten behoeve van de Palestijnse Autoriteit van de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook, anderzijds (EMI-PLO) van 24 februari 1997 ⁽²⁾ — in elk geval ook worden verleend wanneer slechts een formeel bewijs van oorsprong uit Israël is overgelegd?

Indien de eerste vraag ontkennend moet worden beantwoord:

- 2) Zijn de douaneautoriteiten van een lidstaat jegens een importeur die voor in de Gemeenschap geïmporteerde goederen aanspraak maakt op de preferentiële behandeling, op grond van de EMO gebonden door een bewijs van oorsprong van de Israëlische overheid — en zo de controleprocedure van artikel 32 van het EMO-Protocol nr. 4 niet is ingeleid — zolang de douaneautoriteiten geen andere twijfel over de oorsprong van de goederen hebben dan de twijfel of de goederen afkomstig zijn uit een gebied dat uitsluitend onder controle van Israël staat — namelijk volgens het Israëlisch-Palestijns Interimakkoord van 1995 — en zolang geen procedure op grond van artikel 33 van het EMO-Protocol nr. 4 is gevolgd?

Indien de tweede vraag ontkennend moet worden beantwoord:

3) Mogen de douaneautoriteiten van het land van invoer de preferentiële behandeling reeds zonder meer weigeren op grond dat in antwoord op hun verzoek om een controle achteraf overeenkomstig artikel 32, lid 2, van het EMO-Protocol nr. 4 de Israëlische overheid (alleen) heeft bevestigd dat de goederen zijn vervaardigd in een gebied dat tot de Israëlische douanezone behoort en dus van oorsprong uit Israël zijn, en op grond dat op het daaropvolgende verzoek van de douaneautoriteiten van het land van invoer om een nadere omschrijving geen antwoord van de Israëlische overheid is ontvangen, inzonderheid wanneer het niet meer van belang is wat de daadwerkelijke oorsprong van de goederen is?

Indien de derde vraag ontkennend moet worden beantwoord:

4) Mogen de douaneautoriteiten de preferentiële behandeling op grond van de EMO zonder meer weigeren om die reden wanneer — zoals intussen duidelijk is geworden — de goederen afkomstig zijn uit de Westelijke Jordanoever, of moet de preferentiële behandeling op grond van de EMO ook worden verleend voor goederen met deze oorsprong, in elk geval zolang de geschillenprocedure van artikel 33 van het EMO-Protocol nr. 4 betreffende de uitlegging van het in de overeenkomst gebruikte begrip „grondgebied van de Staat Israël” niet is gevolgd?

(¹) PB 2000, L 147, blz. 3.

(²) PB L 187, blz. 3.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Grondwettelijk Hof (België) op 8 september 2008 — Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar NV, Uninet International NV, T2 Belgium NV en KPN Belgium NV tegen Ministerraad, andere partij: Belgacom NV

(Zaak C-389/08)

(2008/C 285/44)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Grondwettelijk Hof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeksters: Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar NV, Uninet International NV, T2 Belgium NV en KPN Belgium NV

Verweerder: Ministerraad

Andere partij: Belgacom NV

Prejudiciële vraag

Kan artikel 12 van richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Universeledienstrichtlijn) (¹) aldus worden geïnterpreteerd dat het toelaat dat de bevoegde wetgever van een lidstaat, optredend als nationale regelgevende instantie, op algemene wijze en aan de hand van de berekening van de nettokosten van de aanbieder van de universele dienst, die voorheen de enige aanbieder was, vaststelt dat het aanbieden van de universele dienst een onredelijke last kan vormen voor ondernemingen die zijn aangewezen om de universele dienst aan te bieden?

(¹) PB L 108, blz. 51.

Beroep ingesteld op 5 september 2008 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-390/08)

(2008/C 285/45)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: U. Wölker en J.-P. Keppenne, gemachtigden)

Verwerende partij: Groothertogdom Luxemburg

Conclusies

— vaststellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de informatie te hebben verstrekt die wordt vereist door artikel 3, lid 2, van beschikking nr. 280/2004/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 betreffende een bewakingssysteem voor de uitstoot van broeikasgassen in de Gemeenschap en de uitvoering van het Protocol van Kyoto (¹) juncto de artikelen 8, 9, 10 en 11 van beschikking 2005/166/EG van de Commissie van 10 februari 2005 tot vaststelling van regels voor de uitvoering van beschikking nr. 280/2004/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende een bewakingssysteem voor de uitstoot van broeikasgassen in de Gemeenschap en de uitvoering van het Protocol van Kyoto (²), de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 3, lid 2, van beschikking nr. 280/2004/EG juncto de artikelen 8, 9, 10 en 11 van beschikking 2005/166/EG;

— het Groothertogdom Luxemburg verwijzen in de kosten.